

קרבין על האי עגלא, בגין לתקנא עמיה מה
 דאתגטיל ההיא נשמתא דבר נש מניה, ולא ישתבח
 מקטרנא על (ד"א ל"ג קריבין בהאי) עלמא.

ורזא עלאה תנינן הכא: שור פרה, עגל עגלה, פלהו
 ברזא עלאה אשתכחו, ובגין כך פדא מתקנין
 ליה, ודא הוא דכתיב, (דברים כא) ידינו לא שפכה את
 הדם הזה וגו' לא שפכה ולא גרימנא מיתתיה, ובדא
 לא אשתבח מקטרנא עלייהו, ובכולא יהיב קדשא
 בריך עיטא לעלמא.

תא חזי, פגוונא דא ביום ראש השנה ויום הכפורים
 דדינא אשתבח בעלמא, איהו קאים לקטרנא
 וישראל בעיין לאתערא בשופר, ולא אתערא קול
 דכליל באש"א ומי"א ורוח"א ואתעבדו חד,
 ולא שמעא ההוא קול מגו שופר.

לשון הקודש

שפכו ולא גרמנו מיתתו. ובזה לא נמצא
 עליהם מקטרג, ובכל גתן הקדוש ברוך
 הוא עצה לעולם.

בא ראה, כמו זה בראש השנה ויום
 הכפורים, שנמצא הדין בעולם, הוא
 עומד לקטרג, וישראל צריכים
 להתעורר בשופר ולעורר קול שכלול
 בא"ש ומי"ם רוח"ת ונעשים אחד,
 ולהשמיע אותו קול מתוך השופר.

לקחת. והקדוש ברוך הוא חס על בגין,
 ולכן מקריבים את העגלה הזו, כדי
 לתקן עמו מה שגלגלה אותה נשמה
 של האדם ממנו, ולא ימצא מקטרג על
 וד"א הקרובים בזה העולם.

וסוד עליון שנינו כאן. שור, פרה, עגל,
 עגלה - כלם בסוד עליון נמצאים, ולכן
 בזה מתקנים אותו, וזהו שכתוב (דברים כא)
 ידינו לא שפכה את הדם הזה וגו'. לא

וְהָיָה קוֹל סִלְקָא עַד אֲתֵר דְּכַרְסִיָּא דְּדִינָא יְתִבָּא
 וּבְטִישׁ בָּהּ וְסִלְקָא. בֵּינָן דְּמִטָּא הָאִי קוֹל
 מִתְפָּא, קוֹל דִּיעֵקֵב אֶתְתַּקֵּן לְעֵילָא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיד
 הוּא (דף קיד ע"ב) אֶתְעַר רַחֲמֵי, דְּהָא כְּגוּוֹנָא דִּישְׂרָאֵל
 מִתְעַרֵּי לְתַתָּא קוֹל חַד בְּלִיל בְּאַשָׁא וְרוּחָא וּמִיָּא
 דְּנַפְקֵי בְּחֻדָּא מִגּוֹ שׁוּפֵר, הָכִי נָמִי אֶתְעַר לְעֵילָא
 שׁוּפֵר. וְהָיָה קוֹל דְּכָלִּיל בְּאַשָׁא וּמִיָּא וְרוּחָא
 אֶתְתַּקֵּן, וְנַפֵּק דָּא מִתְפָּא וְדָא מֵעֵילָא, וְאֶתְתַּקֵּן עַלְמָא
 וְרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַחוּ.

וְהָיָה מְקַטְרָגָא אַעֲרַבֵּב דְּחָשִׁיב לְשַׁלְטָאָה בְּדִינָא
 וְלִקְטָרְגָא בְּעַלְמָא, וְחָמִי דְּמִתְעַרֵּי רַחֲמֵי,
 בְּדִין אַעֲרַבֵּב וְאֶתְשֵׁשׁ חִילִּיה וְלֹא יָכִיל לְמַעַבְדַּ מִיּוֹדֵי,
 וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא דָּאִין עַלְמָא בְּרַחֲמֵי, דְּאִי תִימָא
 דְּדִינָא אֶתְעַבִּיד, לָאוּ הָכִי, אֵלָּא אֶתְחַבְּרוּ רַחֲמֵי
 בְּדִינָא, וְעַלְמָא אֶתְדִּין בְּרַחֲמֵי.

 לשון הקודש

שְׁכָלוֹל בְּאַשָׁא וּמִיָּא רִוּחַ נְתַקֵּן, וְיוֹצֵא
 זֶה מִלְמַטָּה וְזֶה מִלְמַעְלָה, וְנִתְקַן הָעוֹלָם
 וְנִמְצָאִים הַרְחָמִים.

וְאִתּוּ מְקַטְרָג מִתְעַרְבֵּב, שְׁחוּשֵׁב
 לְשַׁלֵּט בְּדִין וְלִקְטָרְג בְּעוֹלָם, וְרוּחָהּ
 שְׁמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים. אִזּוּ מִתְעַרְבֵּב וְתִשׁ
 בְּחוּ וְלֹא יָכֹול לַעֲשׂוֹת דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא דִּין אֶת הָעוֹלָם בְּרַחֲמִים. שְׂאֵם

וְאִתּוּ קוֹל עוֹלָה עַד מְקוֹם שְׁיֹשֵׁב בְּפִסָּא
 הַדִּין וּמִכָּהּ בּוּ וְעוֹלָה. בֵּינָן שְׁמִינֵיעַ הַקּוֹל
 הַזֶּה מִלְמַטָּה, הַקּוֹל שֶׁל יַעֲקֹב נִתְקַן
 לְמַעְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעוֹרֵר
 רַחֲמִים. שְׁהָרִי בְּמֹו שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים
 לְמַטָּה קוֹל אֶחָד כְּלוּל בְּאַשָׁא וְרוּחַ מִיָּא
 שְׁיֹצֵאִים כְּאֶחָד מִתּוֹךְ הַשׁוּפֵר, כִּךָּ גַם
 מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה שׁוּפֵר. וְאִתּוּ קוֹל

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, (תהלים פא) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חֲנֻנוּ דְאַתְכַּסְיָא סִיחָרָא. דְּהָא כְּדִין שְׁלֵמָא
הָאִי חִיזִיא בִישָׂא וַיְכִיל לְנִזְקָא עֲלֵמָא, וְכַד מִתְעַרְי
רַחֲמֵי, סִלְקָא סִיחָרָא וְאַתְעֵבֶרֶת מִתַּמָּן, וְאַיְהוּ
אַתְעֵרְבֵב וְלֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה, וְאַתְעֵבֶר דְּלֹא יִתְקַרֵּב
תַּמָּן, וְעַל דָּא בְיוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵי לְעֵרְבָא לִיָּה
כְּמָאן דְּאַתְעַר מִשְׁנַתִּיה וְלֹא יָדַע כְּלוּם.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּעֵי לְנִיחָא וְלִמְעַבְד לִיָּה נִיחָא
דְּרוּחָא בְּשַׁעִיר דְּקָרְבִין לִיָּה, וְכְדִין אֶתְהַפֵּד
סַיְגוּרִיא עֲלֵיהוּ דִישְׂרָאֵל, אֲבָל בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה
אַתְעֵרְבֵב דְּלֹא יָדַע וְלֹא יְכִיל לְמַעַבְד כְּלוּם. חָמִי
אַתְעֵרוּתָא דְרַחֲמֵי סִלְקִין מִתַּתָּא, וְרַחֲמֵי מְלַעִילָא
וְסִיחָרָא סִלְקָא בִינֵיהוּ. כְּדִין אֶתְעֵרְבֵב וְלֹא יָדַע כְּלוּם
וְלֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה.

לשון הקודש

שְׁלֵמָא יִתְקַרֵּב לְשָׁם, וְלִכְּנָן כְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 צְרִיךְ לְעֵרְבֵב אוֹתוֹ כְּמִי שְׁמַתְעוּרֵר
 מִשְׁנַתוֹ וְלֹא יוֹדַע כְּלוּם.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים צְרִיךְ לְנוּחַ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ
 נַחַת רוּחַ בְּשַׁעִיר שְׁמַקְרִיבִים לוֹ, וְאַזּוּ
 מִתְהַפֵּד לְסַנְגוּר עַל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּיוֹם
 שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִתְעֵרְבֵב, שְׁלֵמָא יוֹדַע
 וְלֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם. רוּחָה
 הַתְעוּרְרוֹת שֶׁל הַרַחֲמִים עוֹלִים מִלְמַטָּה

תֵּאמַר שְׁנַעֲשֵׂה דִין - לֹא כְּדוּ אֵלָא
 מִתְהַבְרִים רַחֲמִים עִם דִּין, וְהַעוֹלָם נְדוּן
 בְּרַחֲמִים.

בַּא רְאָה, כְּתוּב (תהלים פא) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲנֻנוּ, שְׁהִלְבְּנָה
מִתְכַּסֶּה, שְׁהָרִי אֲזוּ שׁוֹלֵט הַנְּחָשׁ הָרַע
וַיְכוּל לְהִזְיֵק לְעוֹלָם. וְכַשְׁמַתְעוּרִים
רַחֲמִים, עוֹלָה הִלְבְּנָה וּמַעֲבֵרֶת מִשָּׁם,
וְהוּא מִתְעֵרְבֵב וְלֹא יְכוּל לְשִׁלְטַם, וְעוֹבֵר

וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָּן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי, וְחַיִּים
עַלְיֵיהוּ וְאַשְׁתַּכַּח לְהוּ זְמַנָּא כָּל אַנּוּן
עֶשְׂרָה יוֹמֵי דְבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים לְקַבְּלָא
כָּל אַנּוּן דְּתַיִיבִין קַמֵּיהּ וּלְכַפְּרָא לֹון מַחוּבֵייהוּ וְסָלִיק
לֹון לְיוֹמָא דְכַפּוּרֵי.

וְעַל דָּא בְּכוּלָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לֹון
לְיִשְׂרָאֵל לְמַעַבְד עוֹבְדָא בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט
עַלְיֵיהוּ מָאן דְּלֹא אַעֲטְרִיד, וְלֹא יִשְׁלוּט עַלְיֵיהוּ דִּינָא,
וַיְהוֹן כְּלַהוֹן זַבְּאִין בְּאַרְעָא (דף קסו ע"א) בְּרַחֲמֵימוּ דְאַבָּא עַל
בְּגִין, וְכוּלָּא בְּעוֹבְדָא וּבְמַלִּין תְּלִיא, וְהָא אוּקְיָמַנָּא
מַלִּין.

וַיִּפְקֵד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר, וְכַתִּיב לְמוֹעֵד
אָשׁוּב אֵלֶיךָ פַּעַת חַיָּה וּלְשָׂרָה בִּן. וְתַנִּינֵן פְּקִיד
אֶת שָׂרָה, פְּקִידָה לְנוֹקְבָא, זְכִירָה לְדְכוּרָא, וּבְגִין כַּךְ

לשון הקודש

וְעַל זֶה כָּל מַעֲוָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה, כְּדֵי שְׂלֵא
יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם מִי שְׂלֵא עָרִיד וְלֹא יִשְׁלַט
עֲלֵיהֶם הַדִּין וַיְהִי כָּלֵם צַדִּיקִים בְּאָרְצָא
כַּאֲהַבַת הָאָב עַל הַבְּנִים וּבְנֵי אָדָם, וְהַכֵּל
תְּלוּי בְּמַעֲשֵׂה וּבְדַבּוּרִים, וְהָרִי בְּאָרְצֵנוּ
הַדְּבָרִים.

וְח' פְּקִיד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר, שְׂפַתּוֹב
לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ פַּעַת חַיָּה וּלְשָׂרָה

וּרְחֻמִּים מְלַמְעֵלָה וְהַלְבָּנָה עוֹלָה בִּינֵיהֶם,
אִז הוּא מִתְעַרְבֵב וְלֹא יוֹדֵעַ כְּלוּם וְלֹא
יְכוּל לְשַׁלַּט.

וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דָּן אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים וְחַס עֲלֵיהֶם וּמוֹצֵא לָהֶם זְמַן כָּל
אוֹתָם עֶשְׂרָה יָמִים שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה
לְיוֹם הַכַּפּוּרִים לְקַבְּלָא אֶת כָּל אוֹתָם
הַשְּׂבִים לְפָנָיו וּלְכַפֵּר לָהֶם מִחַטָּאֵיהֶם
וּמַעֲלָה אוֹתָם לְיוֹם הַכַּפּוּרִים.

וַיִּפְקֹד אֶת שָׂרָה, כַּאֲשֶׁר אָמַר, דְּכַתִּיב שׁוּב אָשׁוּב
 אֵלַיךָ כָּעֵת תִּהְיֶה וְגו', מִהֲכֵא מִשְׁמַע דְּאָמַר וַיֹּאמֶר שׁוּב
 אָשׁוּב אֵלַיךָ, וַיֹּאמֶר סִתָּם, דְּאִיתוּ הָוּה וְלֹא שְׁלִיחָא
 אַחְרָא:

וַיַּעַשׂ יי לְשָׂרָה וְגו'. כִּיּוֹן דְּאָמַר וַיִּפְקֹד אֶת שָׂרָה,
 מֵהוּ וַיַּעַשׂ יי לְשָׂרָה. אֲלֵא הֲכִי תִנְיָן דְּאִינֵא
 דְּעוֹבְדוֹי דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִהֲהוּא נָהַר דְּנָגִיד וְנָפִיק
 מִעֵדֵן אִיתוּ, וְאִיתוּ נְשִׁמְתָהוֹן דְּעַדִּיקָיָא, וְאִיתוּ מִזְלָא
 דְּכָל בְּרַכָּאן טַבְאן וְגַשְׁמֵי בְּרַכָּאן נְזִילֵי מֵינִיה וּמִתְמָן
 נָפְקִי, דְּכַתִּיב לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, דְּאִיתוּ מִזֵּיל וּמִשְׁקָה
 מִעֵילָא לְתַתָּא, בְּגִין דְּבִנֵי (נִשְׂא) בְּתַאי מִזְלָא תְלִיין וְלֹא
 בְּאַתַר אַחְרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיִּפְקֹד אֶת שָׂרָה
 פְּקִידָה בְּלַחֲדוֹי.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא, מאותו נהר ששופע
 ויוצא מעדן הוא, והוא נשמות הצדיקים,
 והוא המזל שכל הברכות הטובות
 וגשמי ברכה נוזלים ממנו ומשם
 יוצאים, שכתוב להשקות את הגן.
 שהוא מזל ומשקה מלמעלה למטה
 משום שבנים במזל הזה תלויים, ולא
 במקום אחר. ועל זה כתוב וה' פקד את
 שָׂרָה, פְּקִידָה בְּלַבְדָּה.

בן. ושנינו, פקד את שָׂרָה - פְּקִידָה
 לְנִקְבָה, וְכִירָה לְזָכָר. ומשום כך וה'
 פקד את שָׂרָה. כַּאֲשֶׁר אָמַר, שְׁכַתוֹב
 שׁוּב אָשׁוּב אֵלַיךָ כָּעֵת תִּהְיֶה וְגו'. מִכָּאֵן
 מִשְׁמַע שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלַיךָ,
 וַיֹּאמֶר סִתָּם, שְׁהוּא הָוּה וְלֹא שְׁלִיחָא
 אַחַר.

וַיַּעַשׂ ה' לְשָׂרָה וְגו'. כִּיּוֹן שְׁאָמַר וְה'
 פְּקֹד אֶת שָׂרָה, מֵהוּ וַיַּעַשׂ ה' לְשָׂרָה?
 אֲלֵא כֵּן שְׁנִינּוּ, שְׁפָרִי מַעֲשֵׂיו שֶׁל

וַיַּעַשׂ יי לְשָׂרָה. עֲשִׂייה אִיהוּ לְעִילָא מֵהַאי דְרָגָא
 כַּמָּה דְאַתְמָר דִּהָא בְּמִזְלָא תְלִיָא, וְעַל דָּא
 כָּאן פְּקִידָה וְכָאן עֲשִׂייה. וּבְגִין כַּךְ אָמַר יי וַיִּי וְכִלָּא
 חַד. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר (תהלים קכז) הִנֵּה נַחֲלַת יי
 בְּנִים שָׂכָר פְּרֵי הַבְּטָן. הִנֵּה נַחֲלַת יי, אַחֲסִנְתָּא
 לְאַתְאַחְדָּא בְּיִי דְלָא יתְעַבֵּר מִינָה לְעֵלְמִין, דְּבַר נָשׁ
 וְזָכִי לְבָנִין בְּהַאי עֲלָמָא זָכִי בְּהוּ לְמִיעַל לְפִרְגָּוֹדָא
 בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. בְּגִין דִּיהוּוּא בְּרָא דְשָׁבִיק בַּר נָשׁ וְזָכִי
 בִּיהַ בְּעֲלָמָא דָּא, אִיהוּ יִזְכִּי לִיהַ לְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכִי
 לְאַעְלָא בִּיהַ לְנַחֲלַת יי. מָאן נַחֲלַת יי, דָּא אֶרֶץ
 הַחַיִּים. וְהַכִּי קָרָא לָהּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי אֶרֶץ
 הַחַיִּים.

דְּרִיד מְלָכָא (קרא ליה) נַחֲלַת יי דְּבַתִּיב, (שמואל א כו) פִּי
 גִּרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מֵהַסְּתַפַּח בְּנַחֲלַת יי לְאָמַר לָךְ

לשון הקודש

לְעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ הַבֵּן
 שֶׁהַשָּׂאִיר בֶּן הָאָדָם וְזוֹכֵה בּוּ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, הוּא יִזְכֶּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכֵה
 לְהַכְנִס בּוֹ לְנַחֲלַת ה'. מַה זֶה נַחֲלַת ה'?
 זוֹ אֶרֶץ הַחַיִּים. וְכֵן קָרָא לָהּ אֶת אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא אֶרֶץ הַחַיִּים.

דְּרִיד הַמְּלָךְ וְקָרָא לָהּ נַחֲלַת ה', שְׂכַתוֹב
 (שמואל-א כו) פִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מֵהַסְּתַפַּח
 בְּנַחֲלַת ה' לְאָמַר לָךְ עֶבֶד אֱלֹהִים

וַיַּעַשׂ ה' לְשָׂרָה, עֲשִׂייה הִיא לְמַעְלָה מִן
 הַדְּרָגָה הַזֹּאת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׂבִמְזֹל זֶה
 תְּלִוִי, וְעַל זֶה כָּאן פְּקִידָה וְכָאן עֲשִׂייה.
 וְלָכֵן אָמַר ה' וְהָ, וְהַכֵּל אַחֲדָה. רַבִּי
 אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) הִנֵּה נַחֲלַת
 ה' בְּנִים שָׂכָר פְּרֵי הַבְּטָן. הִנֵּה נַחֲלַת ה',
 חֶלֶק לְהַאֲחִזוּ בְּה' שְׂלָא יתְבַטַּל מִמֶּנָּה
 לְעוֹלָמִים. שְׂבִן אָדָם שְׂזוֹכֵה לְבָנִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה כְּהֵם לְהַכְנִס לְפִרְגָּוֹד

עבד אלהים אחרים, ובנין כף הנה נחלת יי (דף קטו ע"ב)
 בנים. מאן אזכי ליה לבר נש. בנין. אי זכי בהו
 בהאי עלמא, שבר פרי הפסן, אנרא וחולקא טבא
 בההיא עלמא, בההוא איבא דמעוי איהו דזכי בר
 נש בההוא עלמא בהו.

תא חזי, הנה נחלת יי בנים. ירותא ואחסנתא
 דאיבין דעובדוי דקודשא בריך הוא מלעילא
 איהו מאילנא דחיי, דהא מתמן זכי בר נש לבנין
 במה דאת אמר, (הושע יד) מפני פריך נמצא. מה כתיב,
 (תהלים קכז) אשרי הנבר אשר מלא את אשפתו מהם
 לא יבושו וגו'. אשרי בעלמא דין ואשרי בעלמא
 דאתי.

לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער. מאן אויבים
 בשער. אלין מאריהון דדינן, דכד נשמתא

לשון הקודש

אחרים, ומשום כף הנה נחלת ה' בנים. מי מוצה את האיש הזה? בנים. אם זוכה בהם בעולם הזה - שבר פרי הפסן. שבר וחלק טוב באותו עולם באותו פרי מעיו הוא שזוכה בן אדם באותו עולם פה.

בא ראה, הנה נחלת ה' בנים, ירשה וחלק של פרות של מעשה הקדוש ברוך

הוא מלמעלה הוא מעין החיים, שהרי משם זוכה בן אדם לבנים, כמו שנאמר (הושע יד) מפני פריך נמצא. מה פתוב? (תהלים קכז) אשרי הנבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו וגו'. אשרי בעולם הזה, ואשרי בעולם הבא.

לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער, מי האויבים בשער? אלו בעלי הדינים.

נִפְקַת מֵהָאֵי עֲלָמָא, כַּמָּה אַנּוּן מְרִיחוּן דְּדִינִין דְּזַמִּינִין
 כַּמִּיָּה, עַד לָא יִיעוּל לְדוּכְתִיָּה בְּשַׁעַר בְּחֵהוּא תַרְעָא
 דְּיִיעוּל תַּמּוּן, בְּגִין דְּמִשְׁכּוּנֵין שְׂבִיב בְּהָאֵי עֲלָמָא
 וּבְגִינֵיהוּן יִזְבִּי בְּחֵהוּא עֲלָמָא וְעַל דָּא לֹא יבֹשׁוּ כִי
 יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בְּשַׁעַר.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִילֵי בְּאַרְתָּא. אָמַר לִיה
 רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי פִתַּח פּוּמְךָ וְלַעֲי
 בְּאוּרֵיתָא דְהָא שְׂכִינְתָּא אֲשֶׁתִּפְחַת גַּבְךָ, דְּכָל זְמַן
 דְּבִמְלֵי דְאוּרֵיתָא לַעְאֵן שְׂכִינְתָּא אֲתִיָּא וּמִתְחַבְּרָא,
 וְכָל שְׁכֵן בְּאוּרְחָא דְשְׂכִינְתָּא קְדָמָא וְאֲתִיָּא וְאֲזִלָּא
 כַּמִּיָּהוּ דְבְּנֵי נֶשְׂאָ דְזָכָאן בְּמַהֲיֻמְנוּתָא דְקָדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא.

פִּתַּח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר. (תהלים קכז) אֲשֶׁתֶּךָ כַּנְּפֵן פְּרִיָּה
 בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיד בְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים סְבִיב

לשון הקודש

פִּיךָ וְדַבֵּר בַּתּוֹרָה, שְׁהָרֵי הַשְּׂכִינָה
 נִמְצְאוּ אֲצִלְךָ, שְׂבָכָל זְמַן שְׂבָדְכֵרֵי
 תּוֹרָה מְדַבְּרִים, בָּאָה הַשְּׂכִינָה
 וּמִתְחַבְּרָת, וְכָל שְׁכֵן בְּדֶרֶךְ, שְׂשִׁכְנָה
 מְקַדִּימָה וּבָאָה וְהוֹלֶכֶת לִפְנֵי בְּנֵי אָדָם
 שְׂזוֹכִים בְּאַמּוּנַת הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

פִּתַּח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (ש) אֲשֶׁתֶּךָ כַּנְּפֵן
 פְּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיד בְּשִׁתִּילֵי
 זֵיתִים סְבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. אֲשֶׁתֶּךָ כַּנְּפֵן

שְׂכִינָה יוֹצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה,
 כַּמָּה הֵם בְּעֵלֵי הַדִּינִים שְׂמֻזְמָנִים לִפְנֵיהָ
 עַד שֶׁלֹּא תִכְנַס לְמָקוֹם בְּשַׁעַר בְּאוּתוֹ
 שַׁעַר שְׂתַכְנַס לְשָׁם, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂאִיר
 מִשְׂכּוּנוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבִגְלָלָם יִזְכֶּה
 בְּאוּתוֹ עוֹלָם. וְעַל זֶה לֹא יבֹשׁוּ כִי יִדְבְּרוּ
 אֶת אוֹיְבִים בְּשַׁעַר.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים
 בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, פִּתַּח

לְשַׁלְחַנְךָ. אֶשְׁתַּךְ בְּגִפְנֵי פְרִיָה, כָּל זְמַנָּא דְאַתְתָּא
 בִּירְבְּתֵי בֵיתָא וְלֹא נִפְקָא לְבַר, הִיא צְנוּעָה וְאַתְתְּחִי
 לְאוּלְדָא בְּנִין דְכַשְׁרוּן. בְּגִפְנֵי, מַה גִּפְנֵי לֹא אֶתְנַטְעָא
 אֶלְא בְזִינָה וְלֹא בְזִינָא אַחְרָא. כִּךְ אֶתְתָּא דְכַשְׁרָא
 לֹא תַעֲבַד נְטִיעֵן בְּבַר נָשׁ אַחְרָא. מַה גִּפְנֵי לֹא אֵית
 בֵּיהּ רְכִיבָה מְאִילָנָא אַחְרָא, אוֹף הָכִי אֶתְתָּא דְכַשְׁרָא
 הָכִי נְמִי.

חַמִּי מַה אַנְרָה, (דף קטו ע"א) בְּנִיךְ בְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים. מַה
 זֵיתִים לֹא נְפִלֵי טַרְפֵּייהוּ כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא וְכִלְהוּ
 קְשׁוּרִין (נ"א בסירי) תְּדִיר, אוֹף הָכִי בְּנִיךְ בְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים
 סְבִיב לְשַׁלְחַנְךָ. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה הֵנָּה כִּי בֵּן יִבְרַךְ
 גֹּבֵר יֵרָא יְיָ. מָאֵי הֵנָּה כִּי בֵּן יִבְרַךְ גֹּבֵר. הֵנָּה בֵּן
 מוֹבְעֵי לִיהִי. אֶלְא לְאַסְגָּאָה מְלָה אַחְרָא דְאוּלִּיפְנָא
 דָּא מִינָהּ, דְכָל זְמַנָּא דְשְׁכִינְתָּא הָוָה צְנִיעָא בְּאַתְרָהּ
 כְּדָקָא חֲזִי לָהּ כְּבִיכּוּל בְּנִיךְ בְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים אֵלִין

לשון הקודש

מה זיתים אין עליהם נופלים כל ימות
 השנה וכלם קשורים ובסור תמיד, אף כך
 בניך בשתילי זיתים סביב לשלחנך. מה
 כתוב אחריו? הנה כי בן יברך גבר ירא
 ה'. מה זה הנה כי בן יברך גבר? הנה
 בן הנה צריך (אנפ) אלא לרבות דבר
 אחר שלמדנו זה ממנה, שכל זמן
 שהשכינה היתה צנועה במקומה כראוי

פריה - כל זמן שהאשה בירבתי הבית
 ולא יוצאת החוצה, היא צנועה וראויה
 להוליד בנים בשרים. בגפן - מה גפן
 לא ננטעת אלא במינה ולא במין אחר,
 כך אשה כשרה לא תעשה נטיעות עם
 איש אחר; מה גפן אין בה הרפכה מעין
 אחר, אף כך אשה כשרה גם כן.
 ראה מה שכרה: בניך בשתילי זיתים.

יִשְׂרָאֵל בַּד שָׂרָאן בְּאַרְעָא. סְבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. דְּאֶכְלִי
 וְשִׂתְאן וְקַרְבִּין קַרְבָּנִין וְחֵדָאן קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,
 וּמִתְבָּרְכִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין בְּגִינֵיהוּ.

לְבַתָּר דְּשְׂכִינְתָּא נַפְקַת, אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל
 פְּתוּרָא דְאַבוּהוֹן וְהוּוּ בִינֵי עַמְמֵיָא וְצוּחִין
 כָּל יוֹמָא וְלִית דְּאַשְׁנַח בְּהוּוּ בַר קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
 דְכָתִיב (ויקרא כו) וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם
 וְגו'. וְחֲמִינֵן כְּפֹה קַדִּישִׁין עֲלָאִין מִיתוּ בְּגִזְרִין תְּקִיפִין,
 וְכַל דָּא בְּגִין עוֹנְשָׁא דְאוֹרֵייתָא דְלֹא קִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל
 בַּד הוּוּ שָׂרָאן בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא.

חֲמִי מַה כְּתִיב, (דברים כח) תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מֵרַב כָּל. הָאִי
 קָרָא אִיהוּ רְזָא, תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ בְּשִׂמְחָה, בְּזִמְן
 דְכַתְּבֵי הוּוּ קַרְבִּין קַרְבָּנִין וְעֲלוּן וְדָא הִיא בְּשִׂמְחָה.

לשון הקודש

לְקַבְּלָהּ, שְׂכֵתוֹב (ויקרא כו) וְאַף גַּם זֹאת
 בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם וְגו'. וְרֵאִינוּ
 כְּפֹה קַדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים מִתּוּ בְּגִזְרֹת
 תְּקִיפֹת, וְכַל זֶה מִשּׁוּם עֲנֵשׁ הַתּוֹרָה
 שְׁלֹא קִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁחְוֵי שְׂרוּיִים בְּאֶרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה.

רְאָה מַה כְּתוּב, (דברים כח) תַּחַת אֲשֶׁר לֹא
 עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
 לֵבָב מֵרַב כָּל. פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. תַּחַת

לָהּ כְּכֹבֵל - בְּגִיד כְּשִׁתִּילֵי יוֹתִים, אֵלוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּשְׂרוּיִים בְּאֶרֶץ. סְבִיב
 לְשִׁלְחָנְךָ - שְׂאוּכְלִים וְשׁוֹתִים וּמְקַרְיָבִים
 קַרְבָּנֹת וְשִׂמְחִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וּמִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים
 בְּגִלְלָם.

אַחַר שִׁנְעָה הַשְּׂכִינָה וְגִלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל
 שְׁלַחַן אֲבוֹתֵיכֶם, וְהֵם בֵּין הָעַמִּים וְצוּחִים
 כָּל יוֹם, וְאִין מִי שִׁנְשָׁנִית בְּהֵם פְּרַט

וּבטוֹב לֵבָב, אֵלֶיךָ לִיּוֹאֵי. מֵרֹב כָּל, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּתְּנוּ
 אֲמֻצָּעִים בִּינֵיהוּ וְנִטְלֵי בְרַכָּאן מִכָּל סְטָרִין. דְּכַתִּיב,
 (ישעיה ט) הַרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשְּׂמֹחָה. אֵלֶיךָ פַּתְּנִי.
 שְׂמַחוּ לְפָנַיךָ בְּשִׂמְחַת בְּקִצִּיר, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דְּקוֹדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לֹאן עֲבוּרָא דְחֻקְלָא וְיַהֲבֵי מַעֲשָׂא
 מִכָּלְא. בְּאֲשֶׁר יִגִּילוּ בְּחֻלְקָם שָׁלֵל. אֵלֶיךָ לִיּוֹאֵי דְנִטְלָא
 מַעֲשָׂא מִגּוֹ אֲדָרָא.

דְּבַר אַחַר הַרְבִּיתָ הַגּוֹי. אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל דְּמַהֲיִמְנוּתָא
 דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ כְּדָקָא חַזִּי. לֹא
 הִגְדַּלְתָּ הַשְּׂמֹחָה, דָּא אִיהוּ דְרַגְמָא רִישָׁא עֲלָאָה
 דְּאַבְרָהָם דְּאֵתְדַבֵּק בָּהּ, דְּאִיהוּ גְדוּל וְחֲדוּה בֵּיה
 אֲשַׁתְּבַח.

שְׂמַחוּ לְפָנַיךָ, (דף קטז ע"ב) בְּשַׁעֲתָא דְסֻלְקִין לְאֵתְדַבְּקָא
 בָּךְ. בְּשִׂמְחַת בְּקִצִּיר, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

וְנוֹתְנִים מַעֲשֵׂר מִן הַכֹּל. בְּאֲשֶׁר יִגִּילוּ
 בְּחֻלְקָם שָׁלֵל - אֱלֹהֵי לְוִיִּם שְׂנוּמָלִים
 מַעֲשֵׂר מִתּוֹךְ הַגֵּרִין.

דְּבַר אַחַר הַרְבִּיתָ הַגּוֹי - אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שְׂאֵמוֹנַת הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם
 בְּרָאוּי. לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשְּׂמֹחָה - זוּהִי דְרַגְמַת
 הָרֵאשִׁי הַעֲלִיּוֹן שֶׁל אַבְרָהָם שְׂנֹדֵבֵק בָּהּ,
 שְׂהוּא גְדוּל, וְחֲדוּה נִמְצָאָת בּוֹ.

שְׂמַחוּ לְפָנַיךָ - בְּשַׁעֲתָא שְׂעוּלִים לְהַדְּבַק

אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ בְּשִׂמְחָה, בְּזִמְן שְׂפַתְהִים
 הָיוּ מִקְרִיבִים קְרַבְנוֹת וְעוֹלוֹת, וְזוֹ הוּא
 בְּשִׂמְחָה. וּבטוֹב לֵבָב - אֱלֹהֵי הַלְוִיִּם.

מֵרֹב כָּל - אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׂהִיוּ אֲמֻצָּעִים
 בִּינֵיהֶם וְנִטְלוּ בְּרַכּוֹת מִכָּל הַעֲדָדִים,
 שְׂפַתְהִים (ישעיה ט) הַרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ
 הַשְּׂמֹחָה. אֱלֹהֵי הַכְּהֵנִים. שְׂמַחוּ לְפָנַיךָ
 בְּשִׂמְחַת בְּקִצִּיר - אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׂהַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא בְּרִיךְ לְהֶם אֵת תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה

דְּשִׁמַּחַת בְּקִצִּיר דִּילִיָּה הָוּה. בְּאִשְׁר יִגִּילוּ בְּחֻלְקָם
שָׁלַל. בְּאִשְׁר יִגִּילוּ, אֵלִין שְׂאָר חִילִין וְרִתִּיכִין לְתַתָּא
בְּזִמְנָא דְּמַחְלָקֵי שָׁלַל וְטֹרְפֵי טֹרְפָא בְּרֵאשִׁיתָא דְּכֻלָּא.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) עֵת לַעֲשׂוֹת לִי
הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. עֵת לַעֲשׂוֹת לִי מַחוּ. אֵלָא הָא
אוֹקְמוּהָ. אֲבָל עֵת, דָּא בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל דְּאִקְרִי עֵת.
בְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ויקרא טז) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל
הַקֹּדֶשׁ. מָאֵי וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת. בְּמָה דְּאֵת אָמַר,
(משלי ז) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשָּׁה זָרָה. וְדָא הוּא (ויקרא ט) וַיִּקְרִיבוּ
לִפְנֵי יי אֵשׁ זָרָה וְגו'. מָאֵי טַעְמָא עֵת. בְּגִין דְּאֵית
לָהּ עֵת וְזִמְנָן לְכֻלָּא לְקַרְבָּא לְאֵתְנַהֲרָא לְאֵתְחַבְּרָא
כְּדִקָּא יְאוּת. בְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים טט) וְאֲנִי תִפְלְתִי
לָךְ יי עֵת רְצוֹן.

לשון הקודש

— זו בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרֵאת עֵת, כְּמוֹ
שְׁנִאָמַר (ויקרא טז) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל
הַקֹּדֶשׁ. מַה זֶה וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת? כְּמוֹ
שְׁנִאָמַר (משלי ז) לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשָּׁה זָרָה. וְזֵהוּ
(ויקרא ט) וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה וְגו'. מַה
הַטַּעַם עֵת? מִשּׁוּם שְׂיֵשׁ לָהּ עֵת וְזִמְנָן לְכָל
לְהִתְקַרֵּב לְהִיּוֹת מְאִירָה וּלְהִתְחַבְּרָא
כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (תהלים טט) וְאֲנִי
תִפְלְתִי לָךְ ה' עֵת רְצוֹן.

בְּדָ. כְּשִׁמַּחַת בְּקִצִּיר — זו בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל
שְׁשִׁמַּחַת הַקִּצִּיר הִיא שְׁלָהּ. בְּאִשְׁר יִגִּילוּ
בְּחֻלְקָם שָׁלַל — בְּאִשְׁר יִגִּילוּ אֵלֵינוּ שְׂאָר
הַצְּבָאוֹת וְהַמְרַכְבוֹת לְמַטָּה בְּזִמְנָן
שְׁמַחְלָקִים שָׁלַל וְטֹרְפִים טֹרְפָא בְּרֵאשִׁית
הַכֹּל.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) עֵת
לַעֲשׂוֹת לָהּ הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. מַה זֶה עֵת
לַעֲשׂוֹת לָהּ? אֵלָא הִרִי פְרִשׁוּהָ, אֲבָל עֵת

לַעֲשׂוֹת לַיְי כְּמָה דְכְתִיב, (שמואל ב ח) וַיַּעַשׂ דְּוֹד שֵׁם.
 דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא כְּאִילוּ
 עֶבֶד וְתַקַּן הָאִי עֵת לְחַבְרָא לָהּ בְּקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 וְכָל כֶּף לְמָה בְּגִין דְּהִפְרוּ תוֹרְתָךְ, דְּאִילוּ לֹא הִפְרוּ
 תוֹרְתָךְ לֹא אֶשְׁתַּבַּח פִּירוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל לְעֵלְמִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּגִזְוֵנָא דָּא כְּתִיב, (ישעיה ס) אֲנִי יְי
 בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה. מַהוּ בְּעַתָּה. בְּעַת ה'. דְּתַקּוּם
 מִעֲפָרָא בְּדִין אֲחִישָׁנָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְעַם כָּל דָּא
 יוֹמָא חַד אִיהִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל גּוּ עֲפָרָא וְלֹא יִתִּיר.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָכִי אָמְרוּ. אֲבָל תָּא חֲזִי, רָזָא
 דְּאוּלִּיפְנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַגְלִיֵּיא
 מֵאֲתָרָהּ, בְּדִין אֲתוּזוּן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא כְּבִיכּוּל
 אֲתַפְרָשׁוּ. דְּאֲתַפְרָשָׁא ה"א מִן וַא"ו, וּבְגִין דְּאֲתַפְרָשׁוּ

לשון הקודש

אֲנִי ה' בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה. מַהוּ בְּעַתָּה?
 בְּעַת ה'. שְׁתַּקּוּם מִן הַעֲפָר, אִזְ אֲחִישָׁנָה.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַם כָּל זֶה, יוֹם אֶחָד הִיא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַעֲפָר וְלֹא יוֹתֵר.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף אָמְרוּ, אֲבָל בֵּא
 רְאֵה תְּסוּד שְׁלַמְדָּנוּ. בְּשַׁעְתָּא שְׁכְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל נְלָתָה מִמְּקוּמָהּ, אִזְ אוֹתִיּוֹת
 הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּבִיכּוּל נְפָרְדוּ, שְׁנַפְרָדָה
 ה"א מִן וַא"ו, וּמְשׁוּם שְׁנַפְרָדוּ מַה

לַעֲשׂוֹת לָהּ, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (שמואל-ב ח)
 וַיַּעַשׂ דְּוֹד שֵׁם. שְׁכָל מִי שְׁמַשְׁתַּדַּל
 בְּתוֹרָה כְּאִילוּ עֲשֵׂה וְתַקַּן אֶת הָעֵת הַזֹּאת
 לְחַבְרָא אוֹתָהּ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 (תַּפְאָרַת). וְכָל כֶּף לְמָה? מְשׁוּם שְׁהִפְרוּ
 תוֹרְתָךְ. שְׂאֵלוּ לֹא הִפְרוּ תוֹרְתָךְ, לֹא
 נִמְצָא פְּרוּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל לְעֵלְמִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (ישעיה ס)

מה כתיב (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק
 וא"ו מן ה"א, וְקוּל לָא אֲשַׁתְּכַח, פְּדִין דְּבוּר אֲתֵאלַם.
 וּבְגִין כִּדְּ הִיא שְׂכִיבַת בְּעַפְרָא כָּל הַהוּא יוֹמָא (דְּנָא)
 דְּה"א. וּמֵאן אִיהוּ אֶלְף חֲמִשָּׁא, וְאַף עַל גַּב
 דְּאִקְדִּימַת בְּגִלוּתָא עַד לָא יִיעוּל הַהוּא אֶלְף חֲמִשָּׁא
 רָזָא דְּה"א, וְכֵד יִיְתִי אֶלְף שְׁתִּיתָא דְּאִיהוּ רָזָא (דף קיז)
 דְּוֵא"ו, פְּדִין וא"ו יוֹקִים לְה"א.

בְּזִמְנָא שִׁית זְמִינִן עֶשֶׂר שְׁתִּין נַפְשֵׁי, פְּדִין שְׁלִימוֹ
 וא"ו עֶשֶׂר זְמִינִן, וא"ו שִׁית זְמִינִן עֶשֶׂר, (דְּוֵא"ו)
 וא"ו סְלֶקָא (בְּעֶשֶׂר) בִּי, וא"ו נַחְתָּא בְּה"א.

אֲשַׁתְּלִים וא"ו גו עֶשֶׂר שִׁית זְמִינִן, פְּדִין הוּו שְׁתִּין
 לְאִקְמָא מְעַפְרָא, וּבְכָל שְׁתִּין וְשְׁתִּין
 מֵהַהוּא אֶלְף שְׁתִּיתָא אֲתַתְּקַף ה"א וְסְלֶקָא בְּדַרְגוּי
 לְאֲתַתְּקַפָּא. וּבְשִׁית מְאָה שְׁנִין לְשְׁתִּיתָא יִתְּפַתְּחוּן

לשון הקודש

בְּזִמְנֵי שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר שָׁשִׁים נַפְשֵׁי, אִז
 שְׁלֵמוֹת שֶׁל וָא"ו עֶשֶׂר פְּעָמִים, וָא"ו שֵׁשׁ
 פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְשָׁא"ו וָא"ו עוֹלָה (בְּעֶשֶׂר)
 בִּי, וָא"ו יוֹרְדַת בְּה"א.

נִשְׁלַמְתָּ וָא"ו בְּתוֹךְ עֶשֶׂר שֵׁשׁ פְּעָמִים,
 אִז הֵם שָׁשִׁים לְהַקְדִּימָה מֵהַעֲפָר. וּבְכָל
 שָׁשִׁים וְשָׁשִׁים מֵאוֹתוֹ הָאֶלְף הַשָּׁשִׁי
 מִתְּחַזְּקַת ה"א, וְעוֹלָה בְּדַרְגוֹתֶיהָ
 לְהַתְּחַזֵּק. וּבְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁנַיִם לְאֶלְף

כתוב? (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ, מִשּׁוּם
 שְׁהִסְתַּלַּק וָא"ו מֵה"א וְקוּל לָא נִמְצָא, אִז
 הַדְּבוּר נֶאֱלַם, וְלִכְּנֵן הִיא שׁוֹכְבַת לְעַפְרָא
 כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁל ה"א. וּמִיְהוּ?
 הָאֶלְף הַחֲמִישִׁי. וְאַף עַל גַּב שְׁהַקְדִּימָה
 בְּגִלוּת עַד שְׁלֵא נִבְּנִים אוֹתוֹ הָאֶלְף
 הַחֲמִישִׁי, הַסּוּד שֶׁל ה"א. וּבְשִׁיבָא הָאֶלְף
 הַשָּׁשִׁי, שְׁהוּא הַסּוּד שֶׁל וָא"ו, אִז וָא"ו
 יוֹקִים אֶת ה"א.

תִּרְעִי דְּחֻכְמָתָא לְעִילָא וּמְבוּעֵי דְּחֻכְמָתָא לְתַתָּא,
וַיִּתְתַּקֵּן עַלְמָא לְאַעְלָא בְּשִׁבְעָא. כְּבַר נָשׁ דְּמִתְתַּקֵּן
בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָא מְכִי עָרַב שְׁמִשָּׂא לְאַעְלָא בְּשַׁבְתָּא.
אוּף הָכִי נָמִי. וְסִימְנִיד (בראשית ז) בְּשַׁנַּת שִׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי נַח וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנֹת תְּהוֹם רַבָּה.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי כָּל דָּא אָרִיכוּ זְמַנָּא יִתִּיר
מִכְּמָה דְּאוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא דְּאִיהוּ יוֹמָא חַד
גְּלוּתָא דְּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִתִּיר דְּכְתִיב, (איכה א) נְתַנְנִי
שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה. אָמַר לִיה הָכִי אוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא
בְּרִיזוֹן דְּאַתּוּן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא וּבְיוֹמֵי דְּשִׁנֵּי עַלְמָא
וּבְיוֹמֵי דְּבְרָאשִׁית וְכֹלָא רָזָא חֲדָא אִיהוּ.

וּבְדִין יִתְחַזֵּי קִשְׁתָּא בַּעֲנָנָא בְּגוּזֵי נְהִירִין בְּאַתְתָּא
דְּמִתְקַשְׁטָא לְבַעְלָה דְּכְתִיב, (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ
לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם וְהָא אוּקְמוּהָ וְשִׁפִּיר הוּא. וּרְאִיתִיהָ,

לשון הקודש

אֶחָד גְּלוּת שֶׁל כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹתֵר,
שְׁכָתוּב (איכה א) נְתַנְנִי שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם
דָּוָה. אָמַר לוֹ, כִּד לְמִדְתֵּי מֵאֲבֵי בְּסוּדוֹת
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וּבִימֵים שֶׁל
שָׁנוֹת הָעוֹלָם וּבִימֵים שֶׁל בְּרָאשִׁית,
וְהַכֵּל בְּסוּד אֶחָד הוּא.

וְאִז תִּרְאֶה הַקִּשְׁת׃ בְּגוּזֵים מֵאִירִים כְּמוֹ
אִשָּׁה שְׁמִתְקַשְׁטָת לְבַעְלָהּ, שְׁכָתוּב
(בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם,

הַשֵּׁשִׁי יִפְתָּחוּ שַׁעֲרֵי הַחֻכְמָה לְמַעְלָה
וּמַעֲיִנֹת שֶׁל חֻכְמָה לְמַטָּה, וַיִּתְתַּקֵּן
הָעוֹלָם לְהַכְנִס לְשִׁבְעֵי כְּמוֹ בֶּן אָדָם
שְׁמִתְתַּקֵּן בְּיוֹם שֵׁשִׁי מִכְּשִׁמְעֵרִיב הַשֶּׁמֶשׁ
לְהַכְנִס לְשַׁבְתָּ, אִף כִּד גַּם, וְסִימֵן לְדָבָר
— (בראשית ז) בְּשַׁנַּת שִׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי
נַח וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנֹת תְּהוֹם רַבָּה.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, כָּל זֶה זְמַן אַרְבֵּי יוֹתֵר
מִכְּפִי שֶׁבְּאַרְוֵהוּ הַחֲבֵרִים שֶׁהוּא יוֹם

בַּגּוֹזְנֵי נְהִירֵי בְּדָקָא יֵאוּת. וּבְדִין לְזַכַּר בְּרִית עוֹלָם.
מֵאן בְּרִית עוֹלָם. דָּא בְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, וְיִתְחַבֵּר וְא"ו
בְּה"א, וַיִּיקִים לָהּ מִעֲפָרָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וַיִּזְכַּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. דָּא בְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי בְּרִית,
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית וְגו'.

כִּד יִתְעַר וְא"ו לְגַבֵּי ה"א, בְּדִין אָתִין עֲלָאִין יִתְעַרוּן
בְּעֲלָמָא וּבְנֹוֹ דְרֵאוּבֵן זְמִינִין דִּיתְעַרוּן קְרִבִין
בְּכָל עֲלָמָא, וּבְנִסַּת יִשְׂרָאֵל יוֹקִים לָהּ מִעֲפָרָא וַיִּדְפֵּר
לָהּ קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא. וַיִּשְׁתַּכַּח קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא
לְגַבְיָהּ גּוֹ גְלוּתָא כְּחוֹשְׁבֵן וְא"ו שִׁית זְמִינִין י' (עֶשְׂרֵי). עֶשְׂרֵי
זְמִינִין שִׁית שְׁנִין, וּבְדִין תִּיקוּם וַיִּתְפַּקֵּד עֲלָמָא לְמַעַבְד
נוֹקְמִין, וּמֵאן דְּאִיהוּ מְאִידָא יִתְרַמֵּי.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי שְׁפִיר קְאָמְרַתְּ בְּגִין
דְּאִיהוּ גּוֹ רָזָא דְאַתְוּוֹן. וְלִית לָן לְאַתְעָרָא

(דף קיז ע"ב)

 לשון הקודש

ראובן לעורר קרבות בכל העולם,
ובנסת ישראל יקים אותה מן העפר
ויזכר אותה הקדוש ברוך הוא, וימצא
הקדוש ברוך הוא אעלה בתוך הגלות
כחשבון וא"ו שש פעמים י' ועשר. עשר
פעמים שש שנים, ואז תקום ויפקד
העולם לעשות נקמות. ומי שהוא נמוך

- יגבה.

אמר לו רבי יוסי, יפה אמרת, משום

והרי פרשוה ויפה הוא. וראיתיה בגננים
מאירים פראוי, ואז לזכר ברית עולם.
מה זה ברית עולם? זו בנסת ישראל,
ויתחבר וא"ו עם ה"א ויקמה מן העפר,
כמו שנאמר ויזכר אלהים את בריתו. זו
בנסת ישראל שהיא ברית, כמו שנאמר
והיתה לאות ברית וכו'.

אז יתעורר וא"ו אל ה"א, אז אותות
עליונים יתעוררו בעולם, ועתידים בני